

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1363/2024
23.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА– адвоката Слободана Стојановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу К.бр.156/20 од 05.06.2024. године и Кв.бр.126/24 од 30.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 23.10.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА– адвоката Слободана Стојановића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Прокупљу К.бр.156/20 од 05.06.2024. године и Кв.бр.126/24 од 30.07.2024. године и предмет враћа Основном суду у Прокупљу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Прокупљу К.бр.156/20 од 05.06.2024. године обавезани су приватни тужиоци да солидарно, окривљеном АА накнаде трошкове кривичног поступка који је окривљени имао ангажовањем браниоца, насталих пред Основним судом у Прокупљу у предмету К.бр.156/20, у износу од 324.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности овог решења под претњом принудног извршења, на рачун окривљеног.

Решењем Основног суда у Прокупљу Кв.бр.126/24 од 30.07.2024. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног, преиначено је решење Основног суда у Прокупљу К.бр.156/20 од 05.06.2024. године, тако што је одређена висина трошкова поступка у износу од 378.000,00 динара и обавезани приватни тужиоци да солидарно, окривљеном АА накнаде трошкове кривичног поступка који је окривљени имао ангажовањем браниоца, насталих пред Основним судом у Прокупљу у предмету К.бр.156/20, у износу од 378.000,00 динара, у року од 8 дана од дана правноснажности овог решења под претњом принудног извршења, на рачун

окривљеног. Истим решењем одбијен је захтев браниоца окривљеног, за износ већи од досуђеног, а до износа од 592.000,00 динара, као неоснован.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА– адвокат Слободан Стојановић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

По налажењу Врховног суда, основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводећи да је суд применио одредбу члана 263. ЗКП, али није донео посебно решење о скривљеним трошковима, као и да није признао трошкове предвиђене одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП односно трошкове на име награде стручном саветнику кога је окривљени ангажовао након што је суд одредио вештачење а пре окончања главног претреса.

Чланом 263. став 1. ЗКП прописано је да ће окривљени сносити трошкове одлагања главног претреса и друге трошкове поступка које проузроковао својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа, а ставом 2. истог члана прописано је да се о трошковима из става 1. овог члана доноси посебно решење осим ако се о трошковима које сноси окривљени решава у одлуци о главној ствари.

По налажењу Врховног суда у случају одлагања главног претреса окривљени ће сам сносити трошкове кривичног поступка без обзира на исход кривичног поступка уколико је претрес одложен његовом кривицом, али уз неопходан услов да се о скривљеним трошковима у смислу члана 263. став 2. ЗКП донесе посебно решење, које је у овом кривичном поступку изостало. Одбијајући да надокнади трошкове кривичног поступка за наведене неодржане главне претресе, у ситуацији када није донето посебно решење да је окривљени скривио те трошкове, суд је учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Одредбом члана 125. став 2. ЗКП је прописано да странка може изабрати и пуномоћјем овластити стручног саветника када орган поступка одреди вештачење.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП је прописано да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а ставом 2. тачка 7) истог члана прописано је да трошкови кривичног поступка између осталог обухватају и награду стручном саветнику.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 265. став 3. Законика о кривичном поступку је прописано да је приватни тужилац дужан да накнади трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тач. 1) до 6) и тачка 9) овог законика, нужне издатке окривљеног, нужне издатке и награду његовог браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награду вештака и стручног саветника, ако је поступак обустављен или је оптужба одбијена или је окривљени ослобођен од оптужбе, осим ако је поступак обустављен, односно ако је оптужба одбијена због смрти окривљеног или због тога што је наступила застарелост кривичног гоњења услед одуговлачења поступка које се не може приписати у кривицу приватног тужиоца. Ако је поступак обустављен услед одустанка од тужбе, окривљени и приватни тужилац могу се поравнати у погледу њихових међусобних трошкова. Ако има више приватних тужилаца, сви ће сносити трошкове солидарно.

Имајући у виду напред наведено, Врховни суд налази да су побијаним правноснажним решењима Основног суда у Прокупљу, на штету окривљеног, учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 3. ЗКП. Ово из разлога јер окривљени, супротно закључцима датим у образложењима побијаних решења, има право на накнаду трошкова кривичног поступка које је имао на име награде стручном саветнику. Наиме, награда подразумева новчану накнаду одређеном лицу за његов рад, а окривљени је током поступка ангажовао стручног саветника, сходно члану 125. став 2.ЗКП, који је сачинио примедбе на налаз и мишљење вештака. Како је окривљени пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 137/23 од 28.12.2023. године ослобођен од оптужбе да је извршио једно кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ и једно продужено кривично дело увреда из члана 170. став 1. у вези члана 61. КЗ, самим тим трошкови кривичног поступка, који подразумевају и награду стручном саветнику, треба да падну на терет приватних тужилаца који су правноснажном пресудом обавезани да окривљеном солидарно накнаде трошкове кривичног поступка. Из наведених разлога је неправилан закључак Основног суда у Прокупљу да окривљеном не припадају трошкови на име награде за ангажовање стручног саветника, јер се ангажовање стручног лица ради сачињавања примедби самог окривљеног на налаз и мишљење које је примио две године раније не може сматрати нужним трошковима кривичног поступка.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Слободана Стојановића, то је Врховни суд усвојио као основан захтев и, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо правноснажна решења Основног суда у Прокупљу К.бр.156/20 од 05.06.2024. године и Кв.бр.126/24 од 30.07.2024. године, те списе предмета вратио том суду на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом,

након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Врховни суд се није упуштао у оцену навода браниоца окривљеног у односу на део навода којим се суштински оспорава утврђено чињенично стање и оцена суда која се тиче образложених поднесака, будући да ова повреда не представља законски разлог због којег је, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић